

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Ediția această eșe totă Marti sér'a, — dăr' prenumeratianile se primescu în totă dilele.

Pretieele pentru Ostrungeri și pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre un trianu 2 fl. era pentru Strainetate: pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl. pre anu trijanu 2 fl. 50 cr. in v. a. Un exemplar costă 15 cr.

Totă ziodieniele să banii de prenumeratianile sunt de a se tramite la Redacțiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primesc cu 7 er. de linia, și 30 er. tăse timbrale.

Rugatiunea de septemana a romanilor.

Psalm 108. v. 12.

Dă-ni Domne ajutoriu, ca să scapam din strimtoria, căci amagitoriu este ajutoriul omului!

Mucosii.

Cin' să-ti faca sfara 'n tiéra!
O ucidă-i sant'a cruce!
Fire-ar lumei de ocara!
Friguri rele să-i apuce!

Nesce princi mucosi de scóla,
Sî ei se pôrte de nasu?
Pre unu Tus'a, fala góla,
Ce se tiene că-e vitézu.

Ast'a totusi e rusine,
Să se lase elu blamatu,
Să se lase ori de cine
Trasu, impinsu, și dehamatu.

Déra ce să faci vecine?
Căci asî patu cei sfatosi,
Manca betii și rusine,
Dupa pruncotani mucosi.

Tibulu.

Sciri gróznicie.

De candu serbil se incăierara cu turci, de atunci totu vezduhulu „Nagy Magyarszag”-ulut, in ochi lui Pisl'a, gene de preleuile si duhuri dacico-romanesei. . . .

Spre cea mai mare norocire inse, lumea luminata a treceruta a cunosc pre strimtiorii de dreptate, pre fricosi peccatori, si astă astă-di nime nu mai dă o cépa degenerata pe totă amenintarea (cu puninu in busunari) a poternicilor cuceritori de lume. . . .

Ingamsatii și orbitii eroi constituunali inse acestei totă nu ie vedu, său celu pucinu se prefacu, ca figura-nulu din poveste, și pr'in urmare nebuniele și prostiele cornurate se preronda pe fia-care dî.

Asî, spre pilda, se scriă, că la Vintiulu de diosu (in Ardélu), mai astă-véra érasf au prinsu nemestii unu spionu muscalescu, care se dice a fi fostu prinsu chiaru pe candu facea mape de strategia.

Dupa ispitiri mai de a-menuntulu inse s'a aflatu, că acel'a nu a fostu spionu muscalescu, ci unu bietu de studinte, care in vacatiune, afstandu-se a-casa la parinti, a esită la campu și, incantatu de frumseti'a, tienutului, se sufulcase, ca să cioplésca nesce versu(ri)rele, pôte chiaru pentru „Cocosiu-rosiu.”

Alta gróznicie avu locu in giurulu Orastiei, — éra in véra.

Nesce tierani adeca, mergundu cu preotulu loru la tergulu din Orasti'a, pe candu ajunsera la crucea din capulu satului, ca ómeni de evlavie, și au ridicatu pelariele naintea s. cruci și facundu-si cruce 'sî disera căte-unu „Domne ajuta.”

Unu spionu constituunalu, — de cari astă-di sunt forte mulți, — vediindu pe crestinii nostri facundu-si cruce și rogandu-se lui Domuedieu, a grabită la Mari'a sa Dlu solgabireu și i-a descoperită ca o infioratòria tains, că romani din satele vecine s'au adunat cu năprea sub crucea cutare și cutare să au jurat, că astă și-usi voru face cu nemestii din tiér'a lui Fedeleșiu-voda" s. c. l. sperandu că astă, la alegera de notariu, ce eră să se intempe nu peste multu, va potă isbuti unu fiu de alu lui Bendeguez.

Mari'a sa Dlu solgabireu deci, — ca mare patriotu, (eu ce inca nu l'a batjocorită nime,) — dreptu dovăda, că cătu este Mari'a sa de energiosu și qualificatu pentru postulu, in

care ajunse, ca și ciōr'a prinsa 'n paru, și ca să aibe, și elu merite pentru tiéra și cei de susu, — a să facutu numai de cătu aretare la judecat'a cea mare d'in Dev'a cea vestita,

Cinstitii legiuitori a-poi, — la svatulu procatorului craiescu, care de multe ori i-a portat pe la ieone, — indată sî-au pusu caru'n petrii, și ca cu atât mai usitoru să pôta pune man'a pe nimornicu'r vrajmasi ai tierii, au pusu pe petitoru de bataia pe toti gendarmii și pandurii, căti au avutu in de mana.

Precum se aude inse d'in tōta prosti'a a să se nasca unu puiu de — *nasu mare*. . . .

Nu asîe inse in cuibulu nemesiloru d'in „tiér'a lui Fedeleșu-voda.“

A-colo adeca s'a intemplatu o grozniciu sî mai mare !!!!

A-nume procaterulu craiescu (celu cu cépti'a 'n capu,) septemanile trecute, a facutu aretare tainica in scrisu la judecata, că jupani'a sa, dupa multa amusinatura, a descoperitul pr'in nesce pilaricie, că unu sormanu de puiu de procateru d'in Dev'a, tiene svaturi peste nôpte cu prieculicii, cu muscanii, cu sérbii și cu ceialalti vrajmasi ai tierii domniloru, cari vinu la elu in mediu de nôpte, calări pe drâgle și maturi; a-fore de aceste groznicii constitutiunali acelu returnatoriu de tiéra, fauresce la lanchi, vîrsa tunuri uchatiane și cerne pravu de pusca, scrie proclamatiuni revolutionarie, telegraféza pe sub panentu, pe scurtu vrè să faca o Daco-romania s. c. l. dreptu ce poruncă, ca pandurii indată să pună man'a pre blastematulu acel'a de daco-romanu.

La descoperirea acést'a inspaimantatoriu, judecatorii, — a-fore de carii nu s'au potutu taiă, — (căci mai sunt și de acei'a, cari nu se iau dupa vorbe luate d'in ventu,) a hotaritul de locu să in mare taina, că da! să se faca indată cercetare de casa și persoña, la revolutionarulu acel'a de puiu de procateru, nu cum-va pe alta dì să se tredieșca cu toti intr'o Daco-romania, și dupa ce prinsera unu jude, ca cu funea, lu tramisera cu procaterulu celu patrioticu la cercetare.

Judecatoriulu investigatoriu, — amesuratul poruncei capete, — intr'o santa Domineca a luatul cu sine intre altii și pre Dlu politi-maisteru, ca să tienă saculu in care voru pune rublele rusesci; a-poi incungurandu cas'a revolutionariului cu gendarmi, a intratul la puiulu de procateru.

Mai antaiu de tōte l'a cautat in busunări, și dupa multa cautare a isbutitul a află la elu trei potori și-o grosită.

A-poi luandu boscărtilile tōte de a-rondulu a mai aflatul: o gramada de carti — de legi, mai multe epistole de dragoste, căte-va glume incepute pe séma lui „Gur'a Satului“, bucati de versuri-rele, o pipa sparta împluita cu pravu de dohanu imperatescu, unu plaivasu (cerusa) ascutit, o brîsca scirba, o fluiera regusită și alte scule pericolose. . . .

Dupa o amusinare de mai multe césuri, și dupa punere sub padia mare acelor cuprinse, — și dupa ce în butulu drucaliturei procaterului craiescu, nu s'a hotaritul arestarea și ducerea cu gendarmii, — fiindu templu inaintatul, morti de fôme, s'au departatul cu totii la mancatu.

Se vorbesce, că spre punerea pupezei pe colaculu constitutiunalu, s'au auscultatul și unu vravu de martori, cari inse, in ciud'a și necasulu marelui patriotu de procatoru craiescu, nu au sciutu să mintă nimica. . . .

Ce s'a mai alege, vomu vedè.

Pana una alta inse să se scia, că tōta imbelarea cu apa rece a judecatorilor, — carii a-cum 'sî batu jocu de falniculu procateru, — a izvoritul d'in svatu muierescu și pentru piscaturile „Gazetei“ și ale lui „Gur'a Satului“, și 'n fine intru speranti'a dobândirei unui osu — de presedinte.

Fiti deci linisciti, că „Nagy Magyarország“-ulu e mantuitu.

F. Hancky

Frica de muscă.

Frica mare predomină,
Pe la Beciu și pe la Pesce,
Că vinu muscăle totu roiu
Sî s'apuca de resboiu.
Ungurii striga și sbéra,
Că muscanii intra 'n tiéra
Sî li-e téma, și li-e frica,
Că pe toti mi ti-i dumica.
Tus'a voinicu mai mare
Striga cătu pôte de tare:
Fugiti toti care 'n catrău,
Că muscăle pisica reu,
Fugiti toti cu micu cu mare,
Că muscăle pisica tare.
Óndrasiu striga dela Beciu:
Haid' némtiule, me petreci!
Sâ me ducu in tiér'a mea,
Ca să vedu ce face ea,
C'a-poi déca voiu mori
Sciu că tare-o voiu dorî.
Honvedimea luptătoriu,
Sta să-abdica de onore,
Că-ci de musca scia frica
Sî nu gramusidă nemica.
Toti ungurii 'n desperare
Striga, sbéra, 'n lumea mare,
Că muscanii-i toropescu
Sî de totu i prapadescu.
Dér romanii voinicu,
Nu sunt chiar asîe fricosi.
Ei mereu numai ridu bine
De sorman'a ungurime:
Cum se sfarma insedar
Curagiosulu de magiaru.

..... lu.

Pe rèvasiu.

O crimpitia mare s'a intemplatu dilele trecute in Gher'l'a. Svatulu celu santu la indemnulu calugarastului și spriginulu muscularui a numitul pre sicutulu duhovnicescu barbatu *Georgiu Pasc'a Facianicesculu* de impreuna-siedietoriu. Cătu a fostu de sicutu santieni'a svatului celu santu la acést'a numire bine-sucita a multu sicutului *Facianicescu*, s'a aretatul pr'in aceea că și pecetulu *Decretulusiului* de impreuna-siedietoriu inca sa sicutu la apesare, dandu pricină la o crimpitia mare, care nelinișcesce și in somnu pre sicutulu impreuna-siedietoriu a sicutului santu consistoriu.

S'a dispusu dela Budapest'a unu transportu mare de festelituri negre pentru înegrirea incarunitului peru alu infiorindului Mitru-părălitu d'in B. Lasău.

Fisanulu Solnocu-Doboc'a vârmegiei a disu că nu-i place de romani și nu-i pôte vedè in ochi! — Dér' óre romaniloru place-li de elu și potu-lu vedè in ochi? Ast'a e alta intrebare, la care noi i-amu potè respunde in scurtu asîe: *Nu vreau să-lu vedu in veci, numai să nu orbescu!* Domnulu Hireneanu — fostu preside la Tribunalu — i-a spusu

Mariet sele in ochi inaintea Comitetului comitatensu, că: „Mari'a Ta cuprindi acelu seaunu pone-candu cuprinde și Tus'a pre alu seu, — de a-cilea in colo vomu mai vedè ce-a mai fi!“

Favoruri frumose promise abonantiloru sei un'a foia d'in New-York, — și a-nume: abonantii pre unu anu se tundu gratis in cancelari'a redactiunala in totu decursulu anului; ér' abonantii cu indetorire pe trei ani capeta la mó尔tea loru unu sarcofagiu (cosciugu) gratis, séu consangenii moscenitori unu diumetate ducenu unele de mésa de argintu. — *Avisu domniloru canonici Gulovichy și Chirilaidy și mai altor'a multi!*

„*Santulu Ioanu cu gura de auru*“ a fostu reu batjocoritu de cătra duhovnicul d'in *Gherla Georgiu Pasca Faclarnicesculu* in un'a carte de $6\frac{1}{2}$ éole scrisse romanesce, intr'o limba nevorbita de romani nicairi! — D'a-poi stilu-e omulu, — dice unu proverb francesu.

(S.) Ce bine mai erá odinaóra pe lunga asta-dl! Că-ci pone candu intr'o vreme poporul romanu in lipsele sele strigá „panem et circenses“! — adi lasa bucurosu mazerea, să se multiumesce a strigá „panem!“ va să dica dupa cögí'a de malaiu numai.

(S.) Nouu stabilementu d'in Aradu de „*Intreprindere pentru immormentari*“ (pompe funebrale) a asiediatu in espositulu seu căte-va d'in cele mai elegante cosciuguri de badicu, a-poi girlande, cunune, avise de mórtle, tóte de o splendore rara, in cătu privindu-le, dícu Dieu, ti vine gus-tulu să mori!

(S.) Pe cas'a magistratului d'in Aradu in un'a d'in dilele trecute selfalá flamur'a rosia.

— Mosiulu, alias dlu Negru, trecundu pe a-colo să vediendu-o, stá de bucuria să sara d'in cismeile lui cele imprumutate dela museulu ungurescu d'in Bud'a-pesta.

— De ce asíe cu voia mare, mosiule? ilu intréba unu amicu.

— Da nu vèdzi colo zaslàulu republicanu in Aradu, mài prostoganule?!.

— E lasa-me in pace, că dóra acel'a-e drapelulu pompieriloru, adica pentru ca să me intielegi: zaslàulu tizoltailor. . . . Ha, ha, ha!

— Du-te, că asíe-ti dau un'a, de te duci pone la Ibasfalau!

Pe la noi ca nicairi! Domnii dilei 'sì pusera in dilele trecute să pruncii să strige: „osana celui ce e chiamatu a cultiví orientele“ adeca turcului. Déra se intemplà unu lucru siodu să a-nume puii de magia-roni cu ocasiunea acelei insusletiri vrendu să-si susfle nasele aruncara mucii pre nasulu betului Tus'a să mi-lu facù să mance rusinea cu lingur'a cea de supa.

D'a-poi ce să faci, déca baciu Pist'a astu-feliu talma-cesee conceptulu de „neutralitate“, in cătu simpatiele cătra serbi le judeca de „crima lesae Majestatis“, éra cătra turci de faptu patrioticu. De buna séma Domn'a S'a a absolu-titu bucóvn'a la scól'a lui Cioflanç, că ci se vede a fi pri-copsitu in filorobia . . . de-altu mintrea bine dice uic'a George: că „corbu la corbu nu scôte ochii.“

Alta scire mai recenta, ce ni-a scoboritudo tele-grafulu tocmai d'in verfulu Olimpului ungurescu, ni spune, că Joie celu cu pinteni vre să-si arunce fulgerile sele pr'in tiéra să să trasnésca in acele institute de cultura, cari nu voiescu a acceptá ca limba de propunere pre cea magiarésca.

Că să aiba pretestu pentru seversfrea acestei scene, ce este unu atentatu contra legilor faurite de man'a lui, se acatia de profesori, cărora cu de-a sil'a ar voi să li marésca salaryele, cu tóte că ei se multiumescu și mai pe seracă.

Asíe se aude, că gimnasiulu Bradului are să fia prim'a óra tresnitu, de óre ce a-colo ar fi avendu profesorii mai slabe salarye. Nu cum-va vre óre Joie să tramita vre-o comóra d'in Olimpu cu ocasiunea acelei scene, ca să o afle bradanii in cenus'a remasa de pírjolu, și să-si face unu altu gimnasiu mai mare? Se pote! numai in easulu acel'a de siguru nu voru mai invetiá copilasii loru *histori'a* lui Traianu.

Corespondintie.

Onorate „Gur'a Satulni“!

Unu premiu asemnatu in galbeni, ca celu publicatu in nrii 35—36 de anulu trecutu m'a indemnatu să cercu, dóra mi va succede să me facu de-o-data milionariu, și usíe negrescitu m'así face omu vediutu. Sperantia fundata am, că sum de vitia mare, testimoniulu de maturitate me dechiara de capace. Iata ghicitur'a:

1. Nationalii cei cranceni și adi sunt improscati pr'in tiéra cu posturi să titluri, unii sunt parasiți, séu retrasi, că-ci topindu-se unturiti'a, s'au schimbatu tem-pulu, cu elu să nationalii mai procopsciti sciu schimbá faciea să conduit'a, precum demustra alegerea ultima de ablegati, unde nationalii promisera alegatoriloru căt'e tóte, a-poi alesí in clubulu nationalu impreuna cu ma-melucii tienutu, bucurosu priimira solidaritate, ca asíe la tempulu seu să fia scusati pentru tacere. Ast'a e manier'a manifica a celoru procopsciti.

2. Fiii lui Romulu și Traianu de multu sunt in raiu, acum'a numai nepotii să stranepotii acelor'a se asta in sârbe să cojbe, ponosîti de lumin'a intielegintiei loru. Asíe să:

3. Familiele romane sunt inca verdi, da nu se vedu, că-ci li sta nainte multimea celoru culti să pro-copsciti.

4. Preoti avemu destui inca să cu clase, déra ploile li au topit sarea pamentului, éra crucea in frunte voru redicá-o numai candu aceea li va aretă unde e folosulu.

5. Tribunii să anteluptatorii, carii nu sunt atinsî sub nrulu 1., sunt respinsî de arroganta să neintielegere.

6. Archiereii, d'in scaunele episcopesci mai ridi-cate ce-va, vedu mai departe peste turma, vedu că cu turmele loru fora boitari intieleginti nu potu ajunge scopulu, precum nu l'au ajunsu neci predecessorii loru.

7. Romancutiele, cari nu sciu de lucru să alte ne-trebnicii, sunt in tiér'a nepotintiei.

8. Intre auctorii opuriloru mai nainte să acum'a e diferinti'a: că primii au scrisu pentru natiune, éra cei d'in urma pentru sine; primii au avutu de scopu lu-min'a, ultimii paralele.

9. & 10. Publiculu e totu acel'a, numai cătu-va schimbatu, pentru că mai nainte avea conducatori alesí cu acela-si sentimentu, acum'a are conducatori de sine indesati, obtrudi cu sentieminte contrarie, speculative, pr'in cari publiculu e dusu in retacire.

N.B. Exceptiuni sunt, dera a-supr'a acestor'a nu se estinde premiulu.

Sperandu, ca a mea ghicitura va fi mai buna, poftescu asemnarea sumei, din care 1/2, dupa mod'a noua, o lasu dlui perceptoru pentru prompt'a numerare.

Gliceriu, m. p.

Ultim'a epistola a generariului comandante Cernai ev către mitropolitul din Moscova:

Deligradu, 21. Octobre, 1876.

,,Venii, vedui, — eadiui!!“

Cernai ev.

Anecdote

— de ale Iri Dumitrache. —

Se tenguia ore-cine, că cătu de reu e a trai la orașu, că aici fenu si paiele sunt de totu scumpe, nu ea pe la satu.

Da, e dreptu — i secuodă unu altul cine-va — eu a-casa si pe proprietarii din vecini ii tienu — en fenu.

Căti-va ostasi din taber'a inimica trecundu pe drumulu de tiéra, pe lunga care unu tieranu semenă ce-va, — statura in locu si-i dñsera tieranului:

— Ce te ostenesci insedar? — căci fructulu ostenelei tale si asie in curundu va fi alu nostru!

— Nu-mi va paré asie reu jupani catane, — li replică tieranulu flegmaticu, — căci sémánu cunepa. . . .

Pe uniculu fiu alu unei veduve erau să-lu duca catana la imperatulu. Bé'ta veduva se duce la colonelul si plangundu, se róga de acest'a, să nu-i duca fetiorulu catana.

Oficirii se trudiau a capacita pe bé'ta veduva, că cătu de frumosu e a fi catana, a-poi că fetiorulu ei e tare, mare, sanetosu, peptosu si că e tocmai crescutu pentru catana.

„Au noi nu suntemu catane?“ dise colonelulu.

— Eu credu — respusne veduv'a simpla, — domni'a vóstra vedi-ch nu sciti altu mestesugu (maiestria); dér dragu puiulu meu e cismasén (calciunariu.)

Unu omu, care giuru-impregiuru erá cunoscutu dupa blastematiile sale, — grabindu óre unde, ori cătu s'a truditu a imbracá roculu pe sine, totu nu i-a succesu.

Esindu deja din flegma, strigă maniosu:

— A intratu draculu in roculu acest'a, séu ce?

— Inca nu! — i respusne unu cunoscutu — dera indata va intrá! . . .

Acea se scie, că nevést'a romana e in credintia, că barbatulu nu o iubescce déca nu o bate inceai odata.

Unchiulu meu — fia iertatu, că a morit — a avutu unu servitoriu, care nu de multu se insurase si po care o-data lu-a fostu intrebatu că: iubescce-si elu óre soci'a s'a?

— Inca nu o am batutu dle parinte — căci să sciti iubitilor ceitori si ceitorie, că unchiulu meu a fostu popa — dér pe séra o voi bate-o!

— „Sí-a-poi ai causa pentru ce să o bat?“

— Aceea mi mie mai pucinu, dle parinte, astu eu indata vre o priecina.

— Dér ce — 'lu intrebà unchiulu meu mai departe. —

— Aceea dle parinte! că adi me voi duce tardiu a-casa — si déca astu pórta inchisa, a-poi i voi dice, că asie trebue să me ascepte ea pre mine a-casa?

— Bine! — 'lu intrebà unchiulu meu mai departe — dera déca ea te va asceptá cu pórta deschisa?

No c'a-poi si mai bine! — atunci i voi dice că pórta a mea stă deschisa pentru veri-ce bate-uliti'a, perde-vér'a si strengariu?!. . .

— Astu-feliu, e conceptulu despre dragoste la poporulu nostru.

TAND'A SI MAND'A.

T. Mai Manda, scii mi-ai spune, ce pote si caus'a, că turculu boterat' cu apa din Iordanu, érasì jocà la „markális“-iulu din tiér'a lui Fedelezin-voda, totu „csárdás“ marantielu, cu tóte, că la „candidare“ in Dobr'a se bateau in peptu, dicundu, că „Sangele nu se face apa?“

M. Se vede, că nu te pricepi la socoteli. Da n'ai auditu tu nimic'a, despre „számadás“-urile spitalului de varmegia din D?

T. Asie?

M. Se 'ntielege, că-ci: „tudja . . . Domokos, mit . . . mos . . .

TRÉNC'A SI FLÉNC'A.

T. Făcu-mi săn'a cruce! da ee-e cu tine sora Flénc', de esci asie impuputiata? erá pe a-ci să nu te cunoscu! Ce insémna roga-te pelari'a ast' barbatésca la tine pe capu? si roculu est'a cavalerescu, cu care esci inferecata peste sulegetulu teu trupsiora?

Fl. O domne! domne! că tu bosoreana si necalitiva mai esci! dér nu scii că traimu in secolu 'alu XIX, și că pr'in urmare trebue a ne pregati pentru emancipare? . . .

Deslegarea ghiciturei

d'in nrulu 30. 31. este:

„Traimu in lume intórsa!“

Bune deslegari dela nime n'am'u priimitu, pr'in urmare premiulu „Robinson dupa Campe“, tradusu de Georgiu Pop'a, a remasu nedistribuitu.

Cărtiariulu satului.

Dlui I. O. in D. Deslegare a ghiciturei d'in nrui 30. 31. n'a fostu completa; deci nu s'a potutu luă in consideratiune. Nósá ni se parea usiora de deslegatu, si contamn la deslegari mai norocose. Resalutar dela toti pentru toti.